

Kometa

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech

Velká a odvážná tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

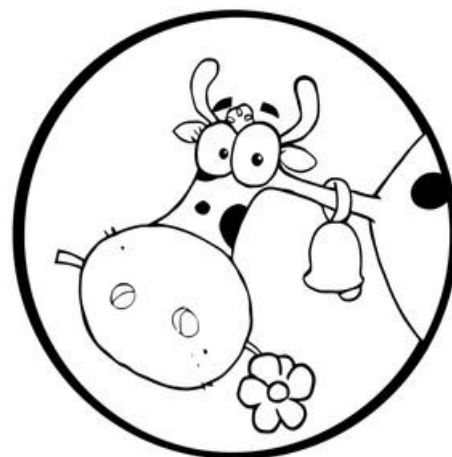
O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam pádadadam
padádadam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

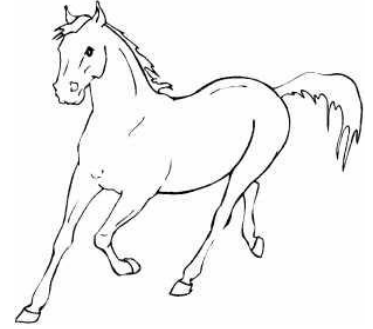
R:

Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
kukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadadam pádadadam

Divoké koně

Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera

Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád

Já viděl divoké koně....

Husita

1. /: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
ale už je nepasu, :/
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.

2. /: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :/
táta vytáh ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.

R: /: Hejtman volá:" Do zbraně,
bijte pány, hr na ně!" :/
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.

3. /: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :/
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.

4. /: Tolik hezkejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :/
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.

R:

5. /: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :/
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.

6. /: Chtěl jsem jí dát pusku tam, co je ten keř,
řekla:"To se nedělá," :/
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R:

7. /: Už se na nás ženou křižáci smělí,
zlaté kříže na krku, :/
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

Elektrický valčík

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou, nebylo to posvícení, nebyla to neděle, v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl: okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor, poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy, zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky, početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny, dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi, na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:

tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze,
všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků: vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty, odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva, při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu, kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane, kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky. Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je, ráno
přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla a na nic víc
nemyslela, a na nic víc nemyslela, jé –jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí,
jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je konec krásy,
jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to
za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Blues folsomské věznice

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver, a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér, ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

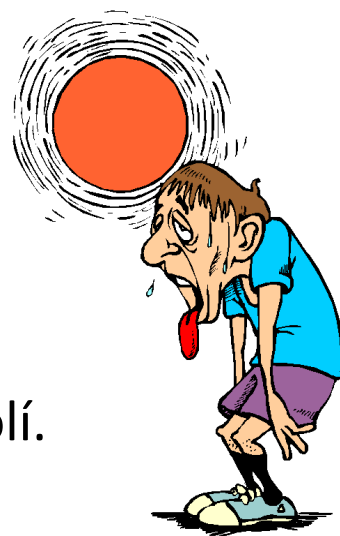
Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Když je v Praze hic

Když je v Praze abnormální hic,
chodím k vodě až do Měchenic,
Měchenická plovárna má krásné okolí,
ještě krásnější než bazén v Praze 4 Podolí.

Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme,

Neplavou tam žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíháme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Seď formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,
loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

R:

Ukolébavka

Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
na na na na na na
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajajaja
Kuba Lenka máma a já
zítra dřív než slunce začne
hřát
dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch
buchy
nebojte já spím na dosah
když mě zavoláte zbiju zlé

duchy
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly ...

Barbora píše z Tábora

Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ni plavou místo nudli
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

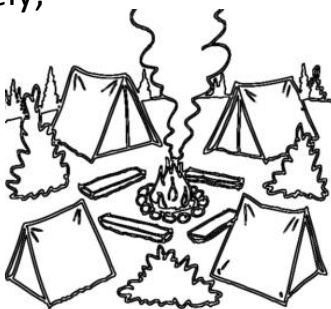
Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.
když jsme se koupali
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Severní vítr

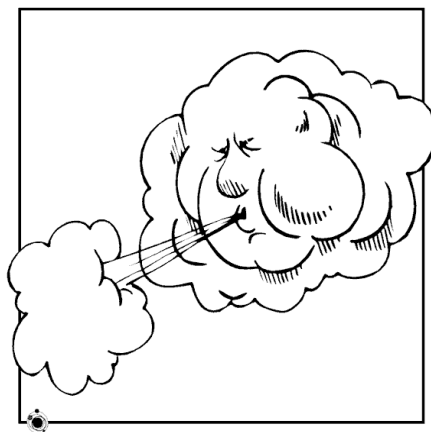
Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb,
nemocen.

Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větří, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si
kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Pijte vodu

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!
Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!

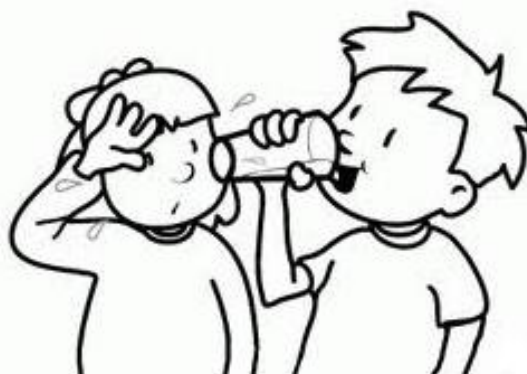
Jeden Smutný ajzbožňák
pil na pátém nástupišti
ajerkoňak,
huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila!

R:

V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze
džberů,
proto všichni Becheři
mají trable se játrama a s
páteří.

R:

Pil som vodku značky
Gorbačov
a potom povedal som všelico
a voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované
patoky.

R:

Jesteśmy chlǳci z Waszawy,
chodime pociągem za robotu
do Ostravy,
cztery litry wudky i mnusztwo
piw,
bardzo fajny kolektiw.

R:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
poblila jim bílý dům.

R:

Růže z Texasu

Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

Ref:

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabád, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

Ref:

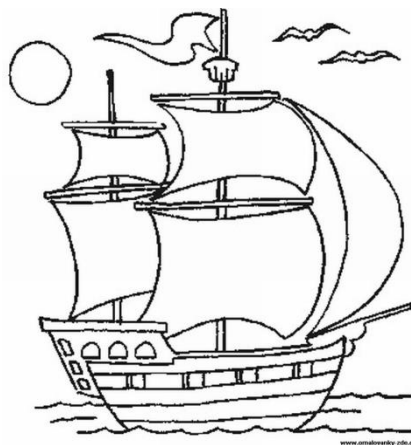
Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plúl.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka ako-ráth.

Ref:

Od těch dob své stádo koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

Lod' John B

Už vyplouvá lod' "John B",
už vyplouvá lod' "John B",
okamžik malý jen,
hned poplujem dál.

R: Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.

R:
Sklenici svou dopil,
za krátko u mě byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal

R:
Šerif John Stone,
šerif John Stone,
moji svobodu vzal
šerif John Stone.

Kdyby se v komnatách

K životu na zámku
mám jednu poznámku
Je tu neveselo, je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
Není neveselo, není truchlivo

Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
A na něm akrobati začali kejklovati
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Tramp

Poněvadž nemám kanady
a neznám písně z pamp, hóhóhó, a
neznám písně z pamp
vyloučili mě z osady
že prý jsem houby tramp, hóhóhó, že
prý sem houby tramp

Napsali si do cancáků
jen ať to každý ví, hóhóhó, jen ať jen to
každý ví
Vyloučený z řad čundráků
ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer
libový

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Povídal mi frajer Joe
jen žádný legrácky, hóhóhó, jen žádný
legrácky
jinak chytneš na bendžo
čestný čundrácký, hóhóhó, čestný
čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku, hóhóhó, až dám se
do cajku
a odříkám jim nazpaměť
akordy na Vlajku, hóhóhó,
akordy na vlajku

Já jsem ostuda traperů já mám rád
operu
já mám rád folk-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Tak teď chodím po světě
a mám zaracha, hóhóhó, a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám si
bacha

Dokud se trampské úřady
nepoučí z chyb, hóhóhó, nepoučí z
chyb
zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp, hóhóhó, a zase bude
líp

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád rock-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu
v tempu

Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží
na vylomený zub.

Tak se vracím
k svému nádraží
abych šel zas dál.
Přede mnou
stíny se plouží
a nad krajinou krouží
podivnej pták,
pták nebo mrak.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.

Pajda dobře
hlídá

pocestný
co se nocí toulaj.
Co si radši počkej až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích, táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaní dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.

Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :]

R:

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R:

*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

3. Kázal jim naložiti ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R:

*:

R:

Grónská písnička

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskima. :]

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]

3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]

4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otřásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]

6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Cestář

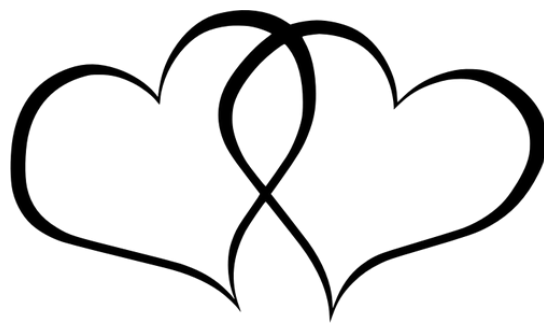

1. |: Na silnici do Prášil
jeden mladý cestář žil.:|
|: A kamení a kamení a kamení
tam roztloukal, když silnici štěrkoval.:|

2. |: Paní v zlatém kočáře
uviděla cestáře.:|
|: A povídá a povídá a povídá:
Cestáři náš, těžkou práci tady máš.:|

3. |: Cestář na to odpoví:
Vzácná paní, to se ví.:|
|: Kdybych já moh, tak jako pán,
jezdit ve zlatém kočáře, nedělal bych cestáře.:|

Není nutno

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

Chcešli, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu, joo, to vadí.

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

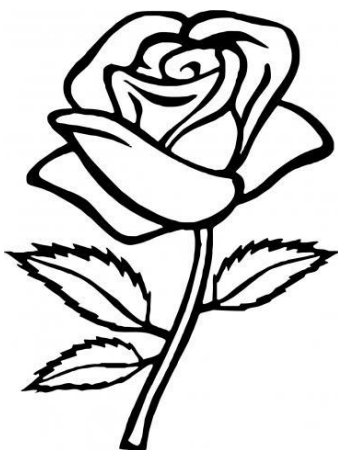
Okolo Hradce

1. |: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :|
|: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :|

R. Vojáci jdou, vojáci jdou, bože jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,
když vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou.

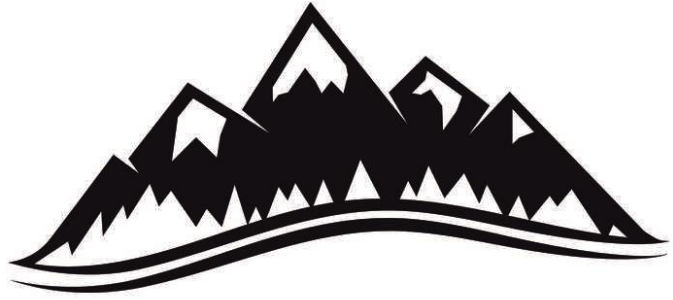
2. |: Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát, :|
|: tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce
dát. :|

3. |: Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála. :|
|: tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :|

Mezi horami

| : Mezi horami
lipka zelená :|
| : Zabili Janka,
Janíčka, Janka
miesto jele - ňa :|

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný

Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hned' na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

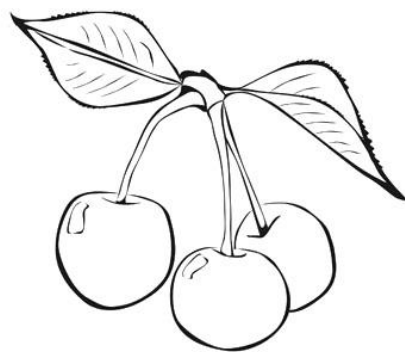
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Jó, třešně zralý

1. Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý,
sladký třešně zralý a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnál.

R: Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý,
sladký třešně zralý, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý...

5: Jó, u tý skály dál třešně zralý,
sladký třešně zralý a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnál svý stádo dál.

Trpasličí svatba

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu malinkatou
s malým věnem s malou chatou.
Už jim choděj telegrámky,
už jim hrajou Mendhelsohna
na varhánky.

Protože láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku jako trámek
pláče tchýňka, pláče tchánek
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v Papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický
Šmudla se polil, jako vždycky.
Kejchal kejchá na Profouse
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

Protože, láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně a tak se
žení.

Jdou po mně jdou

Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.
Pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou.
Kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing,
jé, jé...

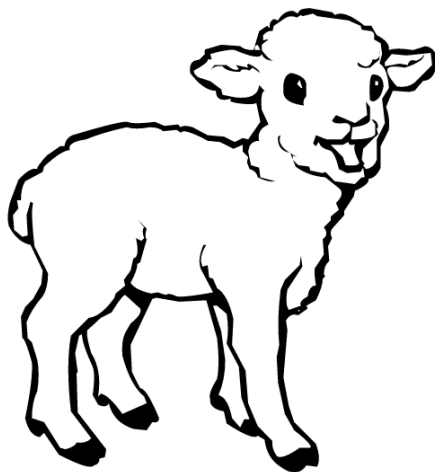
Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

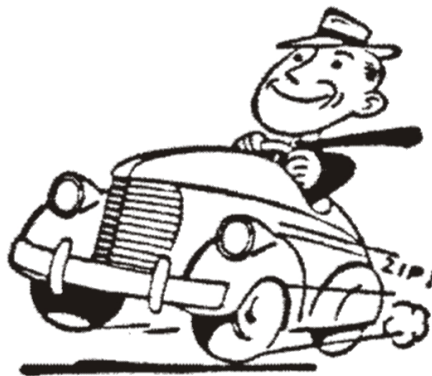
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Jožin z bažin

Jedu takhle tábořit
Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji,
projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo,
vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky,
jmenuje se Jožin!

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,
Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou
cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda,
řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého
Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu
dcéru a půl JZD.

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,

Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo

Říkám: Dej mi, předsedo,
letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu,
nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl,
ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla
prášek pěkně klesl.

Jožin z bažin
už je celý bílý,
Jožin z bažin
z močálu ven pílí,
Jožin z bažin,
dostal se na kámen,
Jožin z bažin,
tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal,
už ho držím, johoho,
dobré každé love,
prodám já ho do ZOO.

Zlatokop Tom

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát.
A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
a odjel na Západ.
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.
Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neznal, jak vypadá.
A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.
Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.
A za poslední nuget, tam koupil holce pugét
a přitom jí zazpíval.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotén na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.